

Azərbaycan Respublikasının
Medianın İnkışafı Agentliyi

Azərbaycanlıq ideyasının təbliği

Faiq Ələkbərli
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

XYazı

Azərbaycanın yenidən azadlığı qovuşmasına şübhə etməyən Əbdülvahab Yurdsevər yazırı ki, milli istiqlalı qəsb edən Sovet rejiminin ömrü uzun olmayacaqdır. O, buna əsas kimi Sovet istismarçılığını və bolşeviklərin saxta beynəlmiləçiliyini göstərmmişdir: "Sovetlər beynəlmiləçiliyindən bəhs etdikləri halda, tamamilə Rus hakimiyət təməyüllərinə istinad edirlər. Bu təməyüllər xüsusiylə Stalin dövründə bütün əlpaqlığı ilə ortaya çıxdı. Bu gün Sovet imperatorluğunun hüdud bölgələrində vəqəf olan məhkum ölkələr, türkər də daxil olmaqla qeyri-rus ünsürlərə maskunkəşmişlər. Bunlardan heç birinin rusluqla milli və tarixi bağlılığı yoxdur".

O yazırı ki, SSRİ rəhbərliyi çarlıq müstəmləkə imperatorluğundan formalasın bütün bu qeyri-rus ölkələri parça-parça edərək, çeşidli adlar altında müxtəlif bölgələre qarışdırıqdan sonra, həm siyasi, iqtisadi və hərbi istismara təbə etməkdə, həm də milli varlıqlarını məhrəz qoymaqla tamamilə ruslaşdırmaqdadır. Beləliklə, sözde müstəmləkəciliyə müxalif olan Sovet hökuməti Çarlıq müstəmləkələrini haqlı göstərmək üçün bəzi doktrinalar uydurmusdur. Yurdsevər yazırı: "Sovet istismarçıları məhkum milletlərin fikir, din, hərəkat və təşəbbüs sərbəstliyini tanımadıqları kimi, ləhcə və əlifbalarını da ruslaşdırmaqdandan geri qalmamışlar. Rus məhkumu milletlərdən heç biri öz milli tarix və ədəbiyyatlarını məktəblərində oxumayıblar və milli qəhrəmanlarının adlarını bilməyiblər. Hətta türk qövmləri belə türk olduqlarını söyleyə bilməzler. Halbuki, Rus tarixi və ədəbiyyati məhkum milletlərin məktəblərində bütün təfsilatı ilə məcburən oxudulmaqdadır. "Beynəlmiləçi" Sovet məntiqinə görə, rus xalqı və məhkum milletlər Birinci Pyotr, Suvorov, Kutuzov, və Aleksandr Nevski kimi rus tarixi silmələrini milli qəhrəman olaraq anmali və teqdir etməlidirlər. Bunun ekşinə olaraq, Şimali Qafqazlılar Şeyx Şəmīllərini, azərbaycanlılar Cavad xanlarını, türküstanlılar Əmir Teymurlarını və digər milli qəhrəmanları dileyə bilməzler. Buna qarşı hərəkət edənlər partiyadan, işdən atılmaqdə və ağır cəzalarla üzüşməkdədirler".

Yurdsevər daha sonra yazırı ki, Sovet rejiminin əsərəti altında olan ölkələrdə milli tarix və ədəbiyyata dair bütün əsərlər kitabxanalarından yığıdırıldıq kimi, bu cür əsərlər evlərdə ələ keçirildiyi vaxtda bir günah dəlili olaraq ev sahibi əleyhinə qoyulmuşdur. "Sovet rejimi din və vicdan azadlığı tanımadığı üçün came və məscidlərin yüzdə doxsanını dağıtmış, dini etiqadların açıq bildirən partiyalı və partiyasızları şiddetlə təqib etmişdir. Onun milli varlığına ana prinsipi isə hər zaman milli azılıq təşkil edənlər deyil, bilavasitə onların haqq və hüququnu cəyəmeye yönələn yiricə ruhlu müstəmləkəçilərə qarşı yönəlmüşdür. Kəngərli hesab edirdi ki, 1920-ci ilin 27 aprelində Azərbaycan türkərinin Hürriyyət, İstiqlal və Milli hakimiyətə səslənən xainəsinə boğulanmışdı. Bu baxımdan həmin gün Kəngərli üçün qara bir günü idi: 'Vətən, Millət, Milli hegemonluq eşqi, arzusu, qayası və həyacanı ilə rithmik olaraq çırınan və zəfrənin bəxtiyyatlı içərisində özünü məsus hiss edən gənc bir qələbə, qara bulaşmış xain əllərə zəhərlər bir düşmən xəncərinin birdən-birə xainəsinə saplandıq' bir gündə 1918-ci ilin uğurlu bir may günündə, şimal basqınlarına qarşı bir əsr davam edən Milli Bağımsızlıq mücadilələrinin sonunda yüz minlər vətənə qəhrəmanlarının qanları ilə hər

qarşılıq sularmış olan bu ölkəyə, qan haqqı olaraq tanınan səadət gürəşinin, iki il sonra, yenə şimaldan gelərək aydınlıq səmalarını qaplayan qara buludların kölgəsində cəbrən solmağa məcbur edən qara bir gün".

Ona görə, 27 aprel günü mədəniyyət ocaqları söndürülmüş, Azərbaycan Türkü istiqlaldan məhrum edilmişdir. Ancaq harada, nə durumda olursa-olsun hər bir aydın milliyətçi, istiqlalçı inanır ki, Azərbaycan türkünün qəlbini kin-küdrətlə dolduran, mədəni insanlıq anlayışına görə, qara bir lekədən başqa bir şey olmayan bu günün sonu geləcəkdir. Elə bir gün geləcək ki, azərbaycanlı-

güneşinin parlaq şüuaları ilə aydınlanacaq, istisi ilə isinəcəkdir. Sarsılmaz bir iman, dərin bir güvenlə gözlemkədə olduğumuz Milli İstiqlal ülkemsəninin çox yaxın bir gələcəkdə gerçəkləşməsi ilə qara torpaqların altında əbədi istirahətgahlarında yanın İstiqlal şəhidlərinin mübarek cəsədləri, bu mənəvi milli varlıq məfhumun işqi altında ruhən, gənc nəsil isə bu xoşbəxt günü mənen və maddətən yaşayacaqdır; biri ruhani, digeri isə maddi aləmdə dadmış ola-caqdır.

Kəngərliyə görə, bu günün gənc nəslinə düşən tək, fəqət çox məsuliyyətli ideal Milli bir vəzifə vardır. Bu, Milli vəzifə ondan ibarətdir ki,

mir Pərdə içerisinde haqq və hüquqdan məhrum, atılmış bir eşa kimi qalmaqdır, her cür hərriyyətlər əllərin-dən alınmış, makinadan durmadan, dirlənmədən, yarı ac və yarı çılpaq Sovet imperialzminin çarxını çevir-məkdədir. Bu zülmə işgəncəyə qarşı, insan oğlunun, her fırıldadı məcədilə və mübarizəsi, qətlamların, yeraltı ölüm düşərgələrində və Sibirə sürgünlərle ört-basdır edilməkdədir. Fəqət bütün bu tədbir və məhvət-mə siyasetləri, kommunist rejiminin heç bir surətə qəbul edilməcəyini və Dəmir Pərdə içerisindeki insanların hərriyyətləri üçün mücadilə və mübarizədən kənardə qalmayacaq-larını göstərməkdədir".

Milli-demokratik ideya cərəyanı: türkçülük/azərbaycanlıq, çağdaşlıq və islamçılıq

partiyalı və partiyasızları şiddetlə təqib etmişdir. Bütün bunların fəvqündə sovet idarəsi məhkum ölkələrinə etrafında qalın bir dəmir pərdə çəkərək azad dünya ilə və öz yaxın irqdaşları ilə hər cür mədəniyyəti təbliğ etmişdir.

Ümumiyyətə, Yurdsevər yaradıcılığında bir tərəfdən SSRİ-nin iç üzünü açıb göstərməyə çalışmış, digər tərəfdən isə Azərbaycan milli ideyasına uyğun olaraq milli mədəniyyəti təbliğ etmişdir.

Azərbaycan Milli Mərkəzinin və Azərbaycan Kütür Dəməyinin feal üzvlərindən olan Məhəmməd Kəngərli (1914-2006) bir çox məqalələrində SSRİ rejiminin mahiyyətini açmağa çalışmışdır. O, "Xairəsinə boğulan bir səs" məqaləsində yazırı ki, Azərbaycan türkəri tarix boyunca hür və müstəqil yaşımağa alışmış bir məllətdir. Onun milli varlığına ana prinsipi isə hər zaman milli azılıq təşkil edənlər deyil, bilavasitə onların haqq və hüququnu cəyəmeye yönələn yiricə ruhlu müstəmləkəçilərə qarşı yönəlmüşdür. Kəngərli hesab edirdi ki, 1920-ci ilin 27 aprelində Azərbaycan türkərinin Hürriyyət, İstiqlal və Milli hakimiyətə səslənən xainəsinə boğulanmışdı.

abidələrin, mədrəsələrin, camelərin və dini ziyyətətgahlarının yixildiği, türkçe tədrisatın rüscaya çevrilidiyi, Türk böyükəri, şairləri yerinə rusların öyrədildiyi, Azəri münəvvərlərinin çeşidli behənlərlər topdan Sibir əsir düşərgələrinə sürüldüyü və kəndlilərin dövlət hesabına səhərdən axşama qədər qədər çalışmayaraq məcbur edildiyi milli, dini ənənələrin, örf və gələnəklərin ruslaşdırıldığı bir gün".

Mühacir aydınımıza görə, nə öz torpağımız, nə də bu torpağın yetişdirmiş olduğu Milli Azərbaycan gəncliyi Azərbaycan Milli İstiqlalı uğrunda mübarizə aparmış mücahidləri bir anda özlərindən ayrı görməcəkdir. Onların ezziz ruhlarını istiqlal eşqi ilə dolu Milli Azərbaycan jəncliyi r milletə qəsd etmişdir. U isti və səmimi bağırlarına basaçaq, Azərbaycan Türk Milliyyətçiliyinin bir həqiqi örnəyi olaraq abidələşmiş Milli İstiqlal məcədiləsinin təməl daşı kimi daima mənəvi hüzurlarında əyləçək və beləcə, şan-şəraflı dulu xatirələrini yaşadacaqdır. Kəngərli böyük üzəqqörənliliklə qeyd edirdi ki, ikinci 28 May günü gerçəkləşəkdir: "Əlbəttə, o zaman, o gözəl gündə bu ezziz və müqəddəs qurbanlarımızın, hürriyyət meydənlərinin şərəflə mövqelərinə dikiləcək abidələri, İstiqlal

kimi durmaq deməkdir".

Kəngərliyə görə, Azərbaycanın rus-bolşevik istilasına cərrən girdiyi gündən bəri həyatın ən təhlükeli və acı günlərini əşidli behənlərlər topdan Sibir əsir düşərgələrinə sürüldüyü və kəndlilərin dövlət hesabına səhərdən axşama qədər qədər çalışmayaraq məcbur edildiyi milli, dini ənənələrin, örf və gələnəklərin ruslaşdırıldığı bir gün".

Mühacir aydınımıza görə, nə öz torpağımız, nə də bu torpağın yetişdirmiş olduğu Milli Azərbaycan gəncliyi Azərbaycan Milli İstiqlalı uğrunda mübarizə aparmış mücahidləri bir anda özlərindən ayrı görməcəkdir. Onların ezziz ruhlarını istiqlal eşqi ilə dolu Milli Azərbaycan jəncliyi r milletə qəsd etmişdir. U isti və səmimi bağırlarına basaçaq, Azərbaycan Türk Milliyyətçiliyinin bir həqiqi örnəyi olaraq abidələşmiş Milli İstiqlal məcədiləsinin təməl daşı kimi daima mənəvi hüzurlarında əyləçək və beləcə, şan-şəraflı dulu xatirələrini yaşadacaqdır. Kəngərli böyük üzəqqörənliliklə qeyd edirdi ki, ikinci 28 May günü gerçəkləşəkdir:

"Əlbəttə, o zaman, o gözəl gündə bu ezziz və müqəddəs qurbanımızın, hürriyyət meydənlərinin şərəflə mövqelərinə dikiləcək abidələri, İstiqlal

Onun fikrinə, bù mücadilə və mübarizə müsəlmanlar, o cümlədən türkər arasında daha çox göza çarpmaqdadır. Çünkü türkərin tabii yeraltı və yerüstü sərvətləri Rus şövinizmi tarafından istismar olunur. Üstəlik

Yurdsevər daha sonra yazırı ki, Sovet rejiminin əsərəti altında olan ölkələrdə milli tarix və ədəbiyyata dair bütün əsərlər kitabxanalarndan yığıdırıldıq kimi, bu cür əsərlər evlərdə ələ keçirildiyi vaxtda bir günah dəlili olaraq ev sahibi əleyhinə qoyulmuşdur: "Sovet rejimi din və vicdan azadlığı tanımadığı üçün came və məscidlərin yüzdə doxsanını dağıtmış, dini etiqadların açıq bildirən partiyalı və partiyasızları şiddetlə təqib etmişdir. Bütün bunların fövqündə sovet idarəsi məhkum ölkələrinə etrafında qalın bir dəmir pərdə çəkərək azad dünya ilə və öz yaxın irqdaşları ilə hər cür milli, dini, ədəbi, mədəni, siyasi və iqtisadi bağlarını kəsmiştir"

Azərbaycan tabii qaza və netə malik olduğu halda, onun insanların bundan əziziyət çəkirər. Göygöl yazırı ki, bütün bunlar isə Azərbaycan türkərində ciddi etirazlar doğurmaqdadır: "Bir cümlə ilə Rusdan qeyri məllətlərin torpaq və sərvətlərinin tənzimləmə bütün istehsal kommunistlərin əmriindədir. Bu torpaq və sərvətlərin sahibləri isə kommunist kölesi olaraq, onun xidmət və əmriində haqq və hüquqdan məhrum istismar edilməkdədir. Bu əhval və şərait altında kosmopolit və internasional bir platforma içərisində qeyri rusların mənlik və varlıqlarının, anəna və adətlerinin Rus Kommunist qaynar qazanında arıması üçün böyük qeyrət səf edildiyi də ırkar edilməz bir həqiqətdir. Türk və Müsəlman xalqlar üzərində bu təzyiq və qeyrət son həddini bulmaqdadır".

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur